

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců JUDr. Davida Krysky, Ph.D., a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně:

B. s r.o., IČO: x,
sídlem D.,
zastoupená advokátem Mgr. Karlem Šindelkou,
sídlem Římská 103/12, Praha,

proti

žalovanému:

Celní úřad pro Středočeský kraj,
sídlem Washingtonova 1621/11, Praha,

za účasti

osoby zúčastněné na řízení: **H.**,

sídlem x
zastoupená advokátem JUDr. Karlem Čermákem, Ph.D.,
sídlem Elišky Peškové 735/15, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 22. 9. 2017, sp. zn. 163890/2017-610000-22.4,

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 22. 9. 2017, sp. zn. 163890/2017-610000-22.4, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 19 456 Kč k rukám Mgr. Karla Šindelky, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým ředitel žalovaného zamítl námitky žalobkyně proti zadržení zboží. Zboží označené jako „části a součásti svářecí techniky – tryska, katoda, štít, kryty trysky, vířivý kroužek, ochranný kryt 10 CT (uvedené na faktuře číslo x)“ v množství 4 573 kusů (dále též „zadržené zboží“) bylo zadrženo žalovaným dne 21. 8. 2017 podle čl. 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. 6. 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (EU) č. 1383/2003 (dále jen „nařízení č. 608/2013“) a § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o působnosti celní správy“), o čemž byl dne 22. 8. 2017 vyhotoven protokol č. j. 163890/2017-610000-22.4. V protokolu bylo uvedeno, že existuje důvodné podezření, že zboží porušuje práva duševního vlastnictví k ochranné známce č. zápisu UPT x, jejímž majitelem je osoba zúčastněná na řízení.

Obsah žaloby

2. Žalobkyně předně namítala absenci podezření z porušení konkrétního práva duševního vlastnictví. Vysvětlení obsažené v napadeném rozhodnutí nerozptýlilo namítanou nejasnost, neboť žalovaný pouze bez bližšího vysvětlení konstatoval, že základem pro zadržení zboží nebyla ochranná známka, jak bylo uvedeno v protokolu o zadržení zboží, ale patent, což dle ředitele žalovaného plyne z použité zkratky UPT. Žalobkyně upozornila, že zboží nemohlo být zadrženo pro podezření z porušení práva z patentu dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, neboť to dosud nenabylo účinnosti.
3. Dále namítala, že z protokolu o zadržení zboží ani z napadeného rozhodnutí neplynou dostatečné náznaky zjevného porušení práva duševního vlastnictví. Žalovaný nemůže vycházet pouze z tvrzení majitele práva (osoby zúčastněné na řízení) o údajném porušení práva, ale musí se opírat o důkazy, které je majitel práva povinen jako součást žádosti o přijetí opatření poskytnout. Technické řešení ztělesněné v zadržených výrobcích zpravidla není seznatelné pouhým okem bez odborného měření či zjištění vnitřních vlastností výrobků. Pokud mělo být důvodem zadržení zboží porušení práv k evropskému patentu č. x dle Evropské patentové úmluvy, patentové nároky zcela zjevně nesouvisí s řadou zadržených výrobků, neboť se vztahují pouze k technickému řešení elektrody a hořáku samotného.
4. Žalobkyně též namítala, že ředitel žalovaného se nedostatečně vypořádal s její námitkou, že žalovaný řádně nesplnil informační povinnost dle čl. 17 odst. 4 nařízení č. 608/2013 informovat žalobkyni o domnělé povaze zadrženého zboží. Ta dle žalobkyně zahrnuje povinnost poskytnout informaci o tom, z porušení jakého konkrétního práva je zadrženo

zboží podezřelé, aby žalobkyně měla možnost kvalifikovaně se rozhodnout o svém dalším postupu, ověřit pravdivost tvrzení osoby zúčastněné na řízení a uplatnit konkrétní námitky. Informační povinnost není splněna poskytnutím informace o tom, která zásilka byla zadržena.

5. Závěrem žalobkyně namítla, že žalovaný v protokolu uvedl, že existuje důvodné podezření, že zboží porušuje práva duševního vlastnictví ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení č. 608/2013 k ochranné známce. Ačkoli žalobkyně na tuto vadu ve svých námitkách poukázala, ředitel žalovaného na ni nereagoval a pouze konstatoval, že šlo o zřejmou nesprávnost, aniž by doplnil, z jakého ustanovení dovodil pravomoc zadržet zboží. Jelikož žalovaný ani ředitel žalovaného neuvedli kompetenční právní normu, zatížili řízení vadou, která měla či mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 4. 12. 2017, č. j. 9 As 182/2014-76, v němž se NSS zabýval povahou institutu zadržení zboží. Uvedl, že byl při výkonu dozoru v souvislosti s ochranou práv duševního vlastnictví vázán vydaným rozhodnutím Celního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 29. 7. 2015, č. j. 44612/2015-550000-05, o přijetí opatření pro zboží označené jako elektroda pro plazmový obloukový hořák s dotykovým zapalováním a plazmový obloukový hořák s dotykovým zapalováním s elektrodou, jemuž prvotně svědčí právo ochrany ze zápisu evropského patentu č. 1992206 (dále jen „rozhodnutí Celního úřadu pro Královéhradecký kraj“), a následnými prodlouženími jeho platnosti. Dle žalovaného nepřesná formulace spočívající v uvedení ochranné známky v protokolu o zadržení zboží namísto evropského patentu téhož čísla, resp. rozhodnutí o přijetí opatření vydaného příslušným celním úřadem, nezakládá nezákonnost zadržení zboží. Má za to, že nepřesnou formulací neznemožnil žalobkyni, aby v dalším řízení uplatnila svá práva, případně aby v řízení před soudem o určovací žalobě prokázala, že jí vyráběné zboží neporušuje práva duševního vlastnictví. Je přesvědčen, že oznámením o zadržení zboží nevybočil z mezí čl. 17 odst. 4 nařízení č. 608/2013. Dle žalovaného si žalobkyně byla vědoma zákonného podkladu pro zadržení zboží. Poukázal na to, že byla zastoupena znalým známkoprávním zástupcem, a na podrobná odborná vyjádření obsažená v žalobě. Zrušení rozhodnutí o zamítnutí námitek, resp. samotného zadržení zboží, by žalovaný považoval za formalistické s přihlédnutím k tomu, že spor žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení o určení, zda zadržené zboží porušuje práva duševního vlastnictví, je předmětem probíhajícího řízení před jiným soudním orgánem.
7. Žalovaný uvedl, že při výkonu dozorčí činnosti a zadržení zboží vycházel z jeho vizuální povahy ve vztahu k fotodokumentaci (schematickému zobrazení), jež tvoří přílohou část rozhodnutí Celního úřadu pro Královéhradecký kraj, přičemž vzal v potaz i zobrazení zboží na internetových stránkách Úřadu průmyslového vlastnictví a skutečnost, že žalobkyně je výrobcem zboží, jež svými užitnými vlastnostmi a určením plní stejné funkce a je určeno ke stejným účelům jako zboží, jemuž svědčí právo ochrany a je vyráběno držitelem práva. Může tedy existovat podezření, že žalobkyní vyráběné a skladované zboží je uváděno na trh, případně vyváženo, v rozporu s právy duševního vlastnictví. Vzhled zadrženého zboží dle žalovaného zcela zjevně odpovídá zboží, jež je chráněno zápisem v příslušném rejstříku, a může existovat důvodné podezření, že zboží svými ostatními podstatnými vlastnostmi, které nejsou viditelné, ale tvoří charakter výrobku pro jeho

konečné užití, může práva duševního vlastnictví porušovat. Žalobkyně v řízení o zadržení zboží nepředložila nic, co by nasvědčovalo tomu, že jí vyráběné zboží vizuálně shodné s výrobky chráněnými evropským patentem č. 19922006 je také pod ochranou práva duševního vlastnictví. K námitce žalobkyně, že řada zadržených výrobků zjevně nesouvisela s patentovými nároky, neboť se vztahují pouze k technickému řešení elektrody a hořáku, které není viditelné, uvedl, že to musí být prokázáno až v řízení o určovací žalobě.

8. Žalovaný má za to, že dostal své informační povinnosti dle čl. 17 odst. 4 nařízení č. 608/2013. Z protokolu o zadržení zboží je patrné, na které zboží se zadržení vztahuje, v jaké době a na jakém místě k porušení mohlo dojít a kterého subjektu se podezření týká. Uveden byl též odkaz na zákonný podklad – číslo evropského patentu. Žalovaný předpokládá, že žalobkyně si musela být vědoma, jakého konkrétního práva se postup týká, neboť její další procesní kroky jednoznačně směřují k výrobkům osoby zúčastněné na řízení.
9. K námitce týkající se absence právní normy zakládající pravomoc v protokolu o zadržení zboží uvedl, že dostal své informační povinnosti. Protokol o zadržení není rozhodnutím ve smyslu správního řádu, a nelze tedy na něj klást takové nároky. Žalovaný uzavřel, že existuje důvodné podezření, že zboží navržené žalobkyní k propuštění do celního režimu vývozu může porušovat práva duševního vlastnictví, a proto bylo na místě je zadržet a umožnit držiteli práva, aby před příslušným soudem prokázal, že jeho právo bylo porušeno. Dle žalovaného je vzhled výrobku zjevně porovnatelný s výrobkem, jemuž svědčí právo duševního vlastnictví, a s přihlédnutím k názoru držitele práva, který je přesvědčen, že k porušení došlo a činí kroky k jeho ochraně, postačuje k zadržení zboží.

Replika žalobkyně

10. Žalobkyně v replice uvedla, že až z vyjádření žalovaného je zřejmé, z porušení jakého práva duševního vlastnictví žalovaný zadržené zboží podezírá, tedy že jde o evropský patent udělený na základě Úmluvy o udělování evropských patentů (evropská patentová úmluva) ze dne 5. 10. 1973 vyhlášené pod č. 69/2002 Sb. m. s., ve znění revidovaném aktem revidujícím článek 63 EPÚ ze dne 17. 12. 1991 a Revizním aktem EPÚ ze dne 29. 11. 2000 (dále jen „evropská patentová úmluva“). Dle žalobkyně v době zadržení ani v době vydání napadeného rozhodnutí žalovaný nemohl mít podezření z porušení konkrétního práva, pokud neměl jasno, z jakého deliktu je zboží podezřelé. K tomu odkázala na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 5. 2014, č. j. 22 Af 105/2011-80, který by potvrzen rozsudkem NSS ze dne 4. 12. 2017, č. j. 9 As 182/2014-76.
11. Žalobkyně poukázala na to, že v protokolu o zadržení zboží a v napadeném rozhodnutí je jako důvod pro podezření z porušení práv duševního vlastnictví uvedena pouze vizuální povaha zboží. Ostatní důvody se poprvé objevily až ve vyjádření k žalobě a ani správní spis neobsahuje žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že žalovaný zkoumal obsah internetových stránek Úřadu průmyslového vlastnictví, s výjimkou jediné stránky v databázi patentů, užitné vlastnosti zboží žalobkyně či zápisy práv duševního vlastnictví ve prospěch žalobkyně. Pokud se žalovaný těmito úvahami zabýval, nepromítly se ve správním spisu ani v napadeném rozhodnutí a žalobkyni nebyla dána možnost se k nim vyjádřit.

12. Dle žalobkyně žalovaný nemohl na základě porovnání vzhledu zadržených výrobků dospět k podezření z porušení práva k technickému řešení. Přílohou část rozhodnutí Celního úřadu pro Královéhradecký kraj k evropskému patentu č. 19922006 obsahuje pouze vyobrazení elektrody. Z vizuálního srovnání s fotografiemi zadržených výrobků je zřejmé, že většina zadržených výrobků je zcela odlišná. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalovaný zjišťoval, co je předmětem ochrany podle evropského patentu č. 19922006, jaký je popis chráněného vynálezu, co je na výkresech a zejména jaký je obsah patentových nároků, které určují rozsah ochrany a na jejichž základě lze jediné usuzovat na možné porušení patentových práv.
13. Ze samotné skutečnosti, že žalobkyně vyrábí konkurenční výrobky, nelze dovozovat porušení práv konkurenta, neboť by šlo o flagrantní zásah do možnosti svobodně se účastnit hospodářské soutěže na daném trhu. K argumentu žalovaného, že žalobkyně nepředložila nic, co by svědčilo o tom, že by zadržené zboží bylo chráněno právem duševního vlastnictví, uvedla, že nemá povinnost svá technická řešení chránit prostřednictvím zápisu průmyslových práv. Ze skutečnosti, že určitý výrobek neobsahuje řešení chráněné patentem, nelze dovodit, že by porušovalo jiný patent.
14. Žalobkyně trvá na tom, že bez správního označení povahy práva duševního vlastnictví nelze právo identifikovat, protože pouze na základě čísla, navíc bez uvedení, zda jde o číslo přihlášky nebo zápisu, nelze zapsané právo dohledat. Není povinností žalobkyně procházet dostupné databáze všech práv duševního vlastnictví a vyhledávat, zda celní úřad neměl na mysli zcela jiný předmět ochrany. Odmítá tvrzení, že si musela být vědoma, jakého konkrétního práva se postup žalovaného týká. Nižší standard procesních práv na řádné informování a odůvodnění nelze dovodit ze znalosti podmínek ve vlastním ekonomickém odvětví, znalosti práv konkurentů a schopnosti zajistit si kvalifikované zastoupení.
15. Žalobkyně zdůrazňuje, že pokud byla důvodem zadržení zboží práva k patentu osoby zúčastněné na řízení, žalovaný zjevně odkázal v protokolu na nesprávnou právní normu zakládající jeho pravomoc a působnost. Žalovaný pominul skutečnost, že napadené rozhodnutí, které musí splňovat náležitosti dle § 68 odst. 2 správního řádu, neobsahuje žádný odkaz na příslušnou část čl. 2 nařízení č. 608/2013 vymezující konkrétní právo, jehož ochrana může být předmětem opatření celních orgánů podle tohoto nařízení.
16. Žalobkyně doplnila, že zadržení zboží dle nařízení č. 608/2013 je svou povahou zajišťovací institut, avšak oproti jiným institutům (např. předběžnému opatření) absentuje riziko odpovědnosti za škodu způsobenou celním zadržením, pokud bude určeno, že k porušení práva nedošlo. Nelze proto připustit, aby bylo zajištěno zboží bez dostatečných podkladů pouze na základě informace od držitele práva, pro něhož může jít o výhodný nástroj k potírání konkurence. Správní orgány nemohou doplněním dalších podkladů napravit své počáteční pochybení. Proto je třeba, aby soud v rozsudku závázal správní orgány, aby zadržené zboží, pro jehož zadržení nebyly na počátku splněny předpoklady, propustil. K tomu odkázala na rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2018, č. j. 4 Afs 261/2017-55.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

17. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že žalobkyně nemohla být zkrácena na svých právech tím, že v protokolu o zadržení zboží bylo namísto porušení evropského patentu č. 1992206 uvedeno porušení práva k ochranné známce UPT 1992206, neboť šlo o zjevnou chybu v psaní. Městský soud v Praze již usnesením ze dne 5. 6. 2017, č. j. 2 Nc 1045/2017-80,

nařídil předběžné opatření, kterým žalobkyni zakázal výrobu, nabídku, užívání, dovážení či uvádění na trh v České republice všech výrobků, které byly zadrženy celním úřadem a nebyly propuštěny. Výrobky, které práva duševního vlastnictví osoby zúčastněné na řízení neporušovaly, byly propuštěny. Osoba zúčastněná na řízení v souladu s usnesením o předběžném opatření podala dne 4. 7. 2017 proti žalobkyni zdržovací žalobu vedenou pod sp. zn. 1 Cm 19/2017, v níž je podrobně popsáno, jaká práva osoby zúčastněné na řízení jsou jakými výrobky žalobkyně porušena. Následně byla ke společnému projednání sloučena též určovací žaloba ohledně zadržovaných výrobků. Žalobkyně si v době zadržení zboží byla s ohledem na vydané předběžné opatření a podanou žalobu vědoma práva osoby zúčastněné na řízení. Z předběžného opatření též plyne důvodné podezření z porušení práv osoby zúčastněné na řízení, neboť podmínkou jeho vydání je osvědčení práv a existence hrozící újmy. Jelikož žalobkyně nesměla s výrobky na základě předběžného opatření nakládat, nemohla jí zadržením zboží vzniknout škoda. Ke zneužití celního opatření nedošlo. Dle osoby zúčastněné na řízení jsou zadržené výrobky padělky porušující práva duševního vlastnictví. Osoba zúčastněná na řízení poukázala na to, že rejstřík patentů vedený Úřadem průmyslového vlastnictví obsahuje kopii celé patentové přihlášky, v níž je popis vynálezu, jeho výkresy a tzv. patentové nároky, které přesně vymezují jeho ochranu. Celní úřad měl při zadržení zboží k dispozici podrobnou fotodokumentaci srovnávající originální výrobky a padělky vyráběné žalobkyní, neboť toto vyobrazení bylo uvedeno v žádosti osoby zúčastněné na řízení o přijetí celního opatření, na jehož základě bylo zboží celním úřadem zadrženo. Doplnila, že hrozba porušení práv osoby zúčastněné na řízení nadále trvá, neboť žalobkyně v lednu 2020 vystavovala své výrobky na veletrhu v Indii. Dle osoby zúčastněné na řízení byly dány zákonné důvody pro zadržení zboží a k porušení práv žalobkyně nedošlo.

18. Žalobkyně v reakci na vyjádření osoby zúčastněné na řízení uvádí, že toto vyjádření nikterak nevyvrací její žalobní argumentaci. Připouští, že v době zadržení zboží jí bylo známo, že bylo vydáno předběžné opatření a že probíhá soudní řízení o údajném porušení práv z patentů a průmyslových vzorů H.. Doplnila, že toto řízení je přerušeno do skončení řízení o návrhu na prohlášení neplatnosti průmyslových vzorů. Z obsahu správního spisu však neplyne, že by žalovaný věděl o předběžném opatření a zkoumal, zda jsou zadržené výrobky předmětem civilního sporu a zda se na ně vztahuje předběžné opatření. Z vyjádření žalovaného naopak vyplývá, že předběžné opatření podkladem pro zadržení zboží ani rozhodnutí o námitkách nebylo. Poukazuje na to, že osoba zúčastněná na řízení v žádosti o zničení zboží a vyjádření k žalobě neuvádí konkrétní právo duševního vlastnictví, z jehož porušení má být zadržené zboží podezřelé. Žalobkyně se domnívá, že tak činí záměrně, neboť právo označené žalovaným ve správním řízení neexistuje a evropský patent uvedený žalovaným ve vyjádření se zjevně na řadu zadržovaných výrobků nevztahuje. Tvrzení týkající se veletrhu konaného v roce 2020 žalobkyně považuje za irelevantní a nepodložená. Žalobkyně zdůrazňuje, že správní spis obsahuje pouze jediný výtisk z databáze patentů na webových stránkách Úřadu průmyslového vlastnictví, z něhož lze zjistit pouze základní informace o příslušném patentu, nikoli rozsah patentových nároků, které určují rozsah ochrany daného technického řešení. Z obsahu správního spisu neplyne, že by žalovaný zjišťoval, co je předmětem ochrany podle daného patentu, tedy jaký je popis chráněného vynálezu, co je na výkresech a jaký je obsah patentových nároků. Pouze na základě zkoumání patentových nároků lze přitom usuzovat na možné porušení patentových práv.

Splnění podmínek řízení a rozsah soudního přezkumu

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž ho přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud napadené rozhodnutí přezkoumal bez nařízení jednání, neboť byl dán důvod pro rozhodnutí bez jednání dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Skutková zjištění

20. Ze správního spisu vyplývá, že Celní úřad pro Královéhradecký kraj rozhodnutím ze dne 29. 7. 2015, č. j. 44612/2015-550000-05, v plném rozsahu schválil žádost osoby zúčastněné na řízení o přijetí opatření podle čl. 9 nařízení č. 608/2013. V rozhodnutí je uvedeno, že se vztahuje na patent č. 1992206 – elektroda pro plazmový obloukový hořák s dotykovým zapalováním a plazmový obloukový hořák s dotykovým zapalováním s touto elektrodou a patent č. 2236015 – aparát a způsob pro tekutinou chlazený kryt pro zlepšené provádění prorážení. Lhůta podle článku 11 nařízení č. 608/2013, ve které mají celní orgány přijmout opatření, byla stanovena do 29. 7. 2016. Rozhodnutími ze dne 7. 7. 2016 a 28. 6. 2017 byla prodloužena lhůta pro přijetí opatření do 29. 7. 2018. V příloze č. 2 žádosti o přijetí opatření, která obsahuje vyobrazení originálního zboží, jsou jako součástky chráněné patentem č. 1992206 vyobrazeny tři fotografie elektrody. Dále příloha obsahuje vyobrazení součástí chráněných patentem č. 2236015.
21. Žalovaný dne 21. 8. 2017 podle § 17 odst. 1 nařízení č. 608/2013 a § 22 odst. 1 a 2 zákona o působnosti celní správy zadržel žalobkyni jako odesílateli zboží označené jako „*části a součásti svářecí techniky – tryska, katoda, štít, kryty trysky, vířivý kroužek, ochranný kryt*“, které se nacházelo ve vozidle registrační značky x a bylo navrženo k propuštění do celního režimu vývozu v celním prohlášení ev. č. 17CZ6100002681VI78. V protokolu o zadržení zboží ze dne 22. 8. 2017 žalovaný uvedl, že existuje důvodné podezření, že zadržené zboží porušuje práva duševního vlastnictví ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení č. 608/2013 k ochranné známce č. zápisu UPT x, jejímž majitelem je osoba zúčastněná na řízení. Žalovaný pořídil dne 21. 8. 2017 fotodokumentaci zadrženého zboží. Fyzická kontrola zboží probíhala od 21. do 22. 8. 2017 za přítomnosti zástupkyně žalobkyně E. K., které žalobkyně udělila plnou moc k přímému zastupování v celním řízení. Ta zboží dne 22. 8. 2017 vydala a převzala protokol o zadržení zboží. Téhož dne žalovaný oznámil zadržení zboží osobě zúčastněné na řízení oznámením č. j. 163890/2017-610000-22.4.
22. Proti zadržení zboží podala žalobkyně dne 23. 8. 2017 námitky, v nichž namítala, že z protokolu není zřejmé, jak žalovaný dospěl k podezření z porušení práva duševního vlastnictví ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení č. 608/2013, tj. práva k ochranné známce, neboť žádná ochranná známka s číslem zápisu UPT x není pro Českou republiku zapsána. Namítala, že nebyl splněn základní požadavek pro zadržení zboží podle nařízení č. 608/2013, jímž je důvodnost podezření z porušení konkrétního práva duševního vlastnictví. Dále namítala, že žalovaný nesplnil řádně svoji povinnost stanovenou v čl. 17 odst. 4 nařízení č. 608/2013, neboť ji neinformoval o „*skutečné nebo domnělé povaze zboží*“, což zahrnuje informaci o tom, z porušení jakého práva je zadržené zboží podezřelé. Uzavřela, že procesní postup žalovaného v ní vyvolal nejistotu ohledně právního základu žalovaným uplatňované pravomoci k zadržení zboží, neboť na její dotaz ohledně povahy

a identifikace práva, z jehož porušení je zboží podezřelé a na které se má vztahovat celní opatření, byla žalobkyni poskytnuta pouze kopie dopisu právního zástupce osoby zúčastněné na řízení ze dne 17. 8. 2017 adresovaná žalovanému označená jako „*Žádost o opatření na vnitrostátním trhu dle ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 355/2014 Sb.*“. Dopis se vztahoval k opatřením přijímaným celními orgány podle jiného právního předpisu ve vztahu ke zboží na vnitrostátním trhu, přičemž celní opatření, na která odkazoval, měla chránit patenty a průmyslové vzory osoby zúčastněné na řízení.

23. Žalovaný usnesením ze dne 31. 8. 2017 prodloužil k žádosti osoby zúčastněné na řízení lhůtu pro podání žaloby o určení, zda zadržené zboží porušuje její práva, do 19. 9. 2017. Současně ji informoval o počtech kusů a sériových číslech zadržených výrobků.
24. Dne 4. 9. 2017 žalobkyně oznámila žalovanému svůj nesouhlas se zničením zadrženého zboží a požádala, aby bylo zboží propuštěno do navrženého celního režimu. Dne 5. 9. 2017 požádala osoba zúčastněná na řízení o zničení části zadrženého zboží s tím, že porušuje její práva. Ostatní zboží navrhla k propuštění.
25. Při ústním jednání konaném dne 7. 9. 2017 byla žalobkyně vyrozuměna o tom, že zboží vybrané osobou zúčastněnou na řízení zůstane zadrženo, zbylé zboží lze propustit do navrhovaného režimu či vrátit vlastníkov. Žalobkyně navrhla, aby toto zboží bylo propuštěno do navrženého režimu vývozu. Téhož dne celní úřad podle § 22 odst. 5 zákona o působnosti celní správy a čl. 23 nařízení č. 608/2013 vrátil žalobkyni zboží, jež označil jako „*ostatní části a součásti svářecí techniky – tryska, katoda, štít, vířivý kroužek, ochranný kryt (8 lepenkových krabic – 2 714 ks)*“.
26. Osoba zúčastněná na řízení oznámila dne 14. 9. 2017 celnímu úřadu, že proti žalobkyni podala žalobu na určení, zda zboží, které navrhla zničit, porušuje práva k duševnímu vlastnictví, a požádala žalovaného o zaslání vzorků zadrženého zboží. Dne 19. 9. 2017 byly vzorky zadrženého zboží zaslány osobě zúčastněné na řízení za účelem analýzy.
27. Ředitel žalovaného vydal dne 22. 9. 2017 napadené rozhodnutí, kterým zamítl námitky žalobkyně. V odůvodnění uvedl, že žalovaný při celní kontrole pojal u 4 573 kusů zadrženého zboží podezření z porušení práva duševního vlastnictví, a to k patentu „*stanovenému unijním právním předpisem, registrovanému číslem evropského patentu EP 1992206, uděleného dne 6. 6. 2012*“. Žalovaný identifikoval zboží jako podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, na které se vztahuje rozhodnutí o schválení žádosti. Na základě těchto zjištění pojal podezření, že zboží porušuje práva duševního vlastnictví číslo zápisu evropského patentu UPT (EP) 1992206. Shledal podobnost vyvážených výrobků s výrobky uvedenými v technické dokumentaci ke zmíněnému registrovanému patentu, a proto podle článku 17 odst. 1 nařízení č. 608/2013 zadržel zboží a podle § 22 odst. 2 zákona o působnosti celní správy sepsal protokol č. j. 163890/2017-610000-22.4 o zadržení zboží. K námitce, že žalovaný v protokolu o zadržení zboží konstatoval existenci podezření z porušení práva k ochranné známce, připustil, že „*označení práva ‚ochranná známka‘ není v souladu s vydaným povolením ev. č. EP 1992206, nicméně zkratka UPT (Unitary Patent) definuje, že se jedná o patent stanovený evropskými právními předpisy.*“ Z toho je dle ředitele žalovaného patrné, že šlo o zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení, která nezaložila zmatečnost vyjádření žalovaného. K námitce nesplnění informační povinnosti uvedl, že oznámením o zadržení zboží č. j. 163890-2/2017-610000-22.4 žalobkyni informoval o domnělé povaze zboží, již specifikoval na základě dokumentace vycházející z dokladů, které předložila k přijatému celnímu prohlášení

ev. č. 17CZ6100002681VI78. K namítané nejistotě a dopisu vztahujícímu se k opatřením přijímaným celními orgány podle jiného právního předpisu konstatoval, že „*Žádost o opatření na vnitrostátním trhu dle ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 355/2014 Sb.*“ byla pouze informativního charakteru. Žalovaný v průběhu řízení vycházel pouze z důkazních materiálů vycházejících z oznámení rozhodnutí Celního úřadu pro Královéhradecký kraj o schválení opatření podle nařízení č. 608/2013.

28. Dne 21. 2. 2018 byl proveden úřední záznam o stažení podkladů z informačního systému celní správy a internetu a jejich vložení do správního spisu. Do správního spisu bylo vloženo rozhodnutí Celního úřadu pro Královéhradecký kraj, včetně rozhodnutí prodlužujících lhůtu pro přijetí opatření a přílohové části žádosti, a rozhodnutí o propuštění zboží do režimu vývozu č. 17CZ6100002681VI78. Téhož dne byl správní spis doplněn o výpis z databáze patentů a užitných vzorů z webové stránky Úřadu průmyslového vlastnictví pořízený dne 21. 2. 2018 s informacemi o platnosti záznamů týkajících se evropského patentu č. 1992206. Z něj vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení je přihlašovatelem/majitelem evropského patentu č. 1992206 s názvem „*Elektroda pro plazmový obloukový řezák s dotykovým zapalováním a plazmový obloukový hořák s dotykovým zapalováním s touto elektrodou*“, s datem přihlášení 20. 2. 2007, datem práva přednosti 17. 2. 2006 a datem zveřejnění zápisu 6. 6. 2012.

Rozhodná právní úprava

29. Podle čl. 2 odst. 7 nařízení č. 608/2013 se zbožím podezřelým z porušení práva duševního vlastnictví rozumí zboží, u něhož existují dostatečné náznaky, že v členském státě, ve kterém se zboží nachází, představuje prima facie:
- a) zboží, které je předmětem činu porušujícího právo duševního vlastnictví v daném členském státě;
 - b) zařízení, výrobky nebo součástky, jež jsou primárně navrženy, vyráběny nebo přizpůsobeny především proto, aby umožnily nebo usnadnily obcházení jakékoli technologie, zařízení nebo součástky, jež při své obvyklé funkci zamezuje nebo omezuje úkony ve vztahu k dílům, ke kterým nebylo uděleno svolení držitele jakéhokoli autorského práva nebo práva s ním souvisejícího, a jež souvisejí s některým z činů porušujících v daném členském státě tato práva;
 - c) jakoukoli formu nebo matici, které jsou zvláště určeny nebo přizpůsobeny pro výrobu zboží, jež představuje porušení práva duševního vlastnictví, pokud tato forma nebo matrice souvisejí s některým z činů porušujících v daném členském státě právo duševního vlastnictví.
30. Podle čl. 17 odst. 1 nařízení č. 608/2013 pokud celní orgány identifikují zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, na které se vztahuje rozhodnutí o schválení žádosti, pozastaví propuštění tohoto zboží nebo je zadrží.
31. Podle čl. 17 odst. 4 nařízení č. 608/2013 u zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které bylo zadrženo, informují celní orgány držitele rozhodnutí, jakož i deklaranta nebo držitele zboží, o skutečném nebo předpokládaném množství zboží a jeho skutečné nebo domnělé povaze, případně včetně jeho dostupných vyobrazení. Celní orgány rovněž sdělí držiteli rozhodnutí, na jeho žádost, a jsou-li jim známy, jména a adresy příjemce, odesílatele, deklaranta nebo držitele zboží, jehož propuštění bylo pozastaveno nebo které

bylo zadrženo, jakož i celní režim, původ, místo, odkud bylo dovezeno, a místo určení tohoto zboží.

32. Podle § 22 odst. 1 zákona o působnosti celní správy pokud celní úřad v případech stanovených nařízením Evropské unie zadrží zboží nebo pozastaví jeho propuštění, poučí osobu, která má zboží v době zadržení nebo pozastavení propuštění u sebe, o právních důsledcích vyplývajících z postupu zničení zboží podle nařízení Evropské unie.
33. Podle § 22 odst. 2 zákona o působnosti celní správy celní úřad informaci o zadržení nebo pozastavení propuštění zboží ústně oznámí osobě, která má zboží v době zadržení nebo pozastavení propouštění zboží u sebe, a poučí ji o právních důsledcích vyplývajících z možného zničení zboží podle nařízení Evropské unie. O zadržení nebo pozastavení propuštění zboží celní úřad sepíše protokol.
34. Podle § 51 odst. 1 zákona o působnosti celní správy proti zásahu celního úřadu spočívajícímu v zadržení zboží nebo pozastavení jeho propuštění podle tohoto zákona může celní deklarant nebo osoba, které bylo zboží zadrženo, nebo osoba, které bylo pozastaveno jeho propuštění, podat do 5 pracovních dnů a v případě zboží podléhajícího zkáze do 3 pracovních dnů ode dne oznámení zadržení nebo pozastavení propuštění zboží námitku. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Posouzení žalobních bodů

35. Žalobkyně předně namítala, že v protokolu i v napadeném rozhodnutí chybí jasné označení konkrétního práva duševního vlastnictví, z jehož porušení mělo být zadržené zboží podezřelé. Soud se s touto námitkou neztotožňuje, neboť z napadeného rozhodnutí je i přes nedostatky odůvodnění seznatelné, že tímto právem byl evropský patent udělený na základě evropské patentové úmluvy. Ředitel žalovaného označil právo duševního vlastnictví jako evropský patent číslo zápisu (EP) 1992206, jehož majitelem byla dle protokolu o zadržení zboží osoba zúčastněná na řízení, udělený dne 6. 6. 2012. Evropským patentem se rozumí patenty udělené na základě evropské patentové úmluvy (čl. 2 odst. 1 evropské patentové úmluvy), která je součástí našeho právního řádu (čl. 10 Ústavy České republiky), přičemž pojem evropský patent pro patent udělený Evropským patentovým úřadem dle evropské patentové úmluvy užívá též zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 527/1990 Sb.“), který mu přiznává stejné účinky jako udělenému národnímu patentu (§ 35a až 35g zákona č. 527/1990 Sb., čl. 64 evropské patentové úmluvy). Ředitel žalovaného tedy v napadeném rozhodnutí dostatečně objasnil, z porušení jakého práva duševního vlastnictví bylo zadržené zboží podezřelé. Soud nesouhlasí s žalobkyní, že by tento údaj vyplynul až z vyjádření žalovaného k žalobě. Skutečnost, že rozhodnutí nesprávně zmiňuje „jednotný patent“ stanovený unijním právní předpisem, ačkoli nařízení č. 1257/2012 jako zvláštní úmluva ve smyslu čl. 142 evropské patentové úmluvy nenabylo účinnosti a specifikovaný evropský patent nebyl evropským patentem *s jednotným účinkem* ve smyslu tohoto nařízení, dle názoru soudu nevyvolává pochybnosti o právu duševního vlastnictví, z jehož porušení bylo dle žalovaného zadržené zboží podezřelé, tedy evropského patentu s číslem záznamu 1992206 uděleného dne 6. 6. 2012 osobě zúčastněné na řízení. Z žaloby je přitom zřejmé, že žalobkyni byla existence patentových nároků dle evropského patentu č. 1992206 známa.

36. Soud se dále zabýval námitkou žalobkyně, že z protokolu o zadržení zboží ani z napadeného rozhodnutí neplynou dostatečné náznaky, že zadržené zboží představuje *prima facie* porušení práva duševního vlastnictví.
37. Soud obecně konstatuje, že zadržení zboží dle nařízení č. 608/2013 představuje opatření prozatímní a preventivní povahy, jehož účelem je zajištění rychlého vymáhání práv duševního vlastnictví. Pokud mají celní orgány na základě dostatečných náznaků podezření, že zboží pod jejich dohledem porušuje práva duševního vlastnictví, zboží zadrží, aby osoba oprávněná podat žádost mohla zahájit řízení o tom, zda bylo právo duševního vlastnictví porušeno (body 15 a 19 preambule nařízení č. 608/2013 Sb.). Tímto dočasným opatřením je dána možnost majiteli práva duševního vlastnictví podat žalobu k civilnímu soudu na určení, zda zadržené zboží opravdu porušuje práva duševního vlastnictví. Pokud se následně zjistí, že dotyčné zboží neporušuje právo duševního vlastnictví, je držitel rozhodnutí odpovědný v souladu se zvláštními právními předpisy za škodu způsobenou držiteli zboží nebo deklarantovi (čl. 28 nařízení č. 608/2013).
38. Aby mohly celní orgány zadržet zboží dle nařízení č. 608/2013, musí ohledně identifikovaného zboží existovat skutečnosti, které mohou vzbudit podezření z porušení práva duševního vlastnictví (čl. 2 odst. 7 a čl. 17 odst. 1 nařízení č. 608/2013). Takové náznaky musí vyplývat z okolností dané věci. Podezření nepochybně nelze chápat jako nepopíratelná zjištění, je ale třeba vyloučit, aby toto kritérium vedlo k naprosto svévolnému postupu celních orgánů. Opačná situace by mohla vést k tomu, že přijímání opatření celních orgánů bude svévolné a nepřiměřené. Jakmile má však celní orgán k dispozici indicie svědčící o podezření z uvedeného porušení, musí takové zboží zadržet (rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 1. 12. 2011, ve spojených věcech *Philips a Nokia*, C-446/09 a C-495/09, a body 96, 97, 110 a 111 stanoviska generálního advokáta Cruz Villalón ze dne 3. 2. 2011).
39. Účelem zadržení zboží je dočasně zajistit zboží, které je podezřelé z porušení práv duševního vlastnictví. Rozhodnutí o námitkách proti zadržení zboží nepředjímá meritorní vyřešení otázky, zda zadržené zboží opravdu porušuje práva k duševnímu vlastnictví. Též soudní přezkum rozhodnutí o námitkách proti zadržení zboží nemá řešit to, zda zadržené zboží porušuje práva duševního vlastnictví, ale bránit případným excesům ze strany správních orgánů spočívajícím v zadržení zboží, u kterého žádné důvodné podezření z porušování práv duševního vlastnictví neexistuje (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2014, č. j. 9 As 182/2014-76).
40. Prvotní zásah spočívající v zadržení zboží nemá formu rozhodnutí ve smyslu § 67 a násl. správního orgánu, které by muselo splňovat náležitosti dle § 68 správního řádu. Ustanovení § 22 odst. 2 zákona o působnosti celní správy předpokládá, že informace o zadržení bude sdělena ústně a o zadržení zboží bude sepsán protokol, který slouží k osvědčení zásahu (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 29. 5. 2019, č. j. 65 Af 1/2018-35). To potvrzuje i důvodová zpráva k § 22 zákona o působnosti celní správy, v níž se uvádí: „V případě výkonu opatření při celním dohledu se bude jednat o výjimku z obecného pravidla, neboť není třeba, aby bylo vydáno běžné rozhodnutí. [...] Je zájem na tom, aby orgány celní správy mohly co nejúčinněji poskytovat ochranu právům jednotlivých subjektů. V tomto konkrétním případě by potřeba vydat (či dokonce písemně vyhotovit) rozhodnutí dle obecné úpravy správního řádu přinášela komplikace orgánům celní správy a značně by snížila jejich operativní schopnost při boji se zbožím porušujícím práva duševního vlastnictví. V praxi by totiž bylo nutné, aby při každém

jednotlivém zadržení zboží bylo vydáno rozhodnutí.“ Prostředkem ochrany proti zásahu spočívajícímu v zadržení zboží je námitka podle § 51 zákona o působnosti celní správy, o níž rozhoduje ředitel celního úřadu. Toto rozhodnutí již musí obsahovat všechny náležitosti dle § 68 správního řádu. Rozhodnutí o námitkách musí být řádně (dostatečně konkrétně) odůvodněno a reagovat na námítky přezkoumatelnou úvahou. Nedostatek odůvodnění nelze zhojit ve vyjádření k žalobě (viz např. rozsudky NSS ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, ze dne 27. 10. 2003, č. j. 2 A 552/2002-25, či ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).

41. Brání-li se osoba, které bylo zadrženo zboží, námitkami, v nichž namítá neexistenci důvodného podezření o tom, že zboží porušuje právo duševního vlastnictví, musí správní orgán v rozhodnutí o námitkách sdělit skutečnosti, ze kterých vyplyne, že podmínky pro zadržení zboží byly splněny, a vysvětlit, na základě jakých konkrétních indicií a na základě jaké úvahy správní orgány vyhodnotily, že (veškeré) zadržené zboží skutečně může porušovat právo duševního vlastnictví. To však ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí neučinil.
42. Žalovaný v protokolu o zadržení zboží uvedl, že existuje důvodné podezření, že zadržené zboží porušuje práva duševního vlastnictví ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení č. 608/2013 k ochranné známce č. zápisu UPT x, jejímž majitelem je osoba zúčastněná na řízení. Ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí k námitce žalobkyně, podle níž nebyl splněn základní požadavek pro zadržení zboží spočívající v důvodnosti podezření z porušení konkrétního práva duševního vlastnictví, pouze uvedl, že žalovaný identifikoval 4 573 kusů zadrženého zboží jako zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, na které se vztahuje (blíže nespecifikované) rozhodnutí o schválení žádosti, a na základě těchto zjištění pojal podezření, že zboží porušuje práva duševního vlastnictví číslo zápisu evropského patentu 1992206. Uvedl, že žalovaný shledal podobnost vyvážených výrobků s výrobky uvedenými v technické dokumentaci ke zmíněnému registrovanému patentu. Dále konstatoval, že vycházel pouze z důkazních materiálů „vycházejících z oznámení rozhodnutí“ Celního úřadu pro Královéhradecký kraj o schválení opatření podle nařízení č. 608/2013.
43. Z napadeného rozhodnutí nelze zjistit konkrétní skutečnosti, které založily podezření celního úřadu na porušení práv duševního vlastnictví. Ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí opsal text čl. 17 odst. 1 nařízení č. 608/2013 Sb., aniž by vysvětlil, na základě jakých konkrétních okolností identifikoval zadržené zboží jako podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, na které se vztahuje rozhodnutí o schválení žádosti, a jakou úvahou byl veden. Ředitel žalovaného pouze zcela obecně uvedl, že žalovaný shledal podobnost vyvážených výrobků s výrobky uvedenými v technické dokumentaci ke zmíněnému registrovanému patentu, avšak nikterak blíže nevysvětlil, v čem měla tato podobnost spočívat, a to ve vztahu ke všem zadrženým výrobkům, které byly zachyceny ve fotodokumentaci a zahrnují trysky, katody, štíty, kryty trysky, vířivé kroužky a ochranné kryty. Závěr žalovaného o existenci podezření z porušení práva duševního vlastnictví soud shledal nepřezkoumatelným. Tím se projednávaná věc liší od případu řešeného v rozsudku NSS ze dne 4. 12. 2014, č. j. 9 As 182/2014-76, na který poukazuje žalovaný (srov. zejména bod 28 rozsudku). Soudu nepřísluší, aby věcné posouzení této otázky prováděl jako první (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12. 2. 2015, č. j. 9 Afs 148/2013-59). K tomu přistupuje skutečnost, že technická dokumentace k evropskému patentu č. 1992206 není součástí předloženého správního spisu, a závěr žalovaného tedy nemá ani oporu v obsahu správního

spisu. Správní spis byl doplněn o náhled webových stránek Úřadu průmyslového vlastnictví s informacemi o platnosti záznamů týkajících se patentu EP 1992206 až dne 21. 2. 2018, tedy po vydání napadeného rozhodnutí (viz úřední záznam ze dne 21. 2. 2018), přičemž z tohoto náhledu lze pouze zjistit, od kdy je osoba zúčastněná na řízení majitelem práva k patentu EP 1992206, a název patentu.

44. Nelze též přehlednout, že podstatná část zadrženého zboží (trysky, katody, štíty, vířivé kroužky a ochranné kryty v počtu 2 714 kusů) byla před vydáním rozhodnutí o námitkách vrácena žalobkyni, neboť osoba zúčastněná na řízení ve vztahu k těmto výrobkům nesdělila, že by porušovala její práva, a naopak navrhla jejich propuštění. Tuto skutečnost ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí nikterak nezohlednil. Ředitel žalovaného při rozhodování o námitkách podle § 51 odst. 4 zákona o působnosti celní správy rozhoduje podle skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí. Měl tak reagovat na námitky žalobkyně a vypořádat se s nimi v souvislosti s aktuálním skutkovým stavem (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 12. 2. 2015, č. j. 9 Afs 148/2013-59). Soud poznamenává, že ředitel žalovaného ani konkrétně neoznačil rozhodnutí o schválení žádosti, jež se mělo na dané právo duševního vlastnictví vztahovat (které mu patrně bylo známo z úřední činnosti), a nevysvětlil, na jaké patentové nároky z evropského patentu č. 1992206 se schválená žádost vztahovala, s ohledem na skutečnost, že příloha č. 2 žádosti zahrnovala z originálních součástí chráněných patentem č. 1992206 pouze vyobrazení elektrody.
45. Soud dále upozorňuje, že rozsah (předmět) ochrany vyplývající z patentu nebo z přihlášky vynálezu je vymezen zněním patentových nároků (§ 12 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., čl. 85 Evropské patentové úmluvy). Tím se definuje povinnost třetích osob zdržet se veškerých zakázaných činností podle § 13 a 13a zákona č. 527/1990 Sb. (evropský patent má dle § 35c odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb. stejné účinky). Otázka určení rozsahu ochrany (patentových nároků) je klíčová pro posouzení, zda dochází k porušení či jinému zásahu do práv majitele patentu, resp. zda existuje takové podezření. Skutečnosti, které odůvodňují vznik podezření z porušení práva duševního vlastnictví, by tedy měly být uvedeny v návaznosti na konkrétní patentové nároky, o něž se úvaha celního úřadu o podezření z porušení opírá.
46. Pokud osoba zúčastněná na řízení poukazovala na existenci předběžného opatření vztahujícího se k zadrženému zboží (resp. jeho části) a podání žaloby, tyto skutečnosti nemohou nahradit povinnost ředitele žalovaného řádně odůvodnit rozhodnutí o námitkách.
47. S ohledem na výše uvedené soud shledal druhý žalobní bod důvodný.
48. Žalobkyně dále namítala, že ředitel žalovaného se nedostatečně vypořádal s její námitkou, že žalovaný řádně nesplnil informační povinnost dle čl. 17 odst. 4 nařízení č. 608/2013, neboť žalobkyni neinformoval o domnělé povaze zboží, což dle žalobkyně zahrnuje též informaci, z porušení jakého konkrétního práva je zadržené zboží podezřelé. K této námitce ředitel žalovaného uvedl, že žalobkyně byla oznámením o zadržení zboží č. j. 163890-2/2017-610000-22.4 informována o domnělé povaze zboží, jež žalovaný specifikoval na základě dokumentace vycházející z dokladů, které žalobkyně předložila k celnímu prohlášení, z čehož implicitně plyne, že pojem domnělá povaha zboží dle žalovaného nezahrnuje informaci o tom, z porušení jakého práva duševního vlastnictví je zboží podezřelé. Ze správního spisu plyne, že oznámení o zadržení zboží č. j. 163890-2/2017-610000-22.4 bylo zasláno pouze osobě zúčastněné na řízení, nicméně jeho obsah je

shodný s protokolem o zadržení zboží, který byl předán zástupkyni žalobkyně, již stačilo informovat ústně (§ 22 odst. 2 zákona o působnosti celní správy). Ředitel žalovaného nicméně závěr o tom, že povaha zboží nezahrnuje informaci o tom, z porušení jakého konkrétního práva duševního vlastnictví je zadržené zboží podezřelé, nikterak blíže neodůvodnil a nezabýval se ani tím, zda povinnost poskytnout tuto informaci neplyne celnímu úřadu z požadavku na poskytnutí informace o zadržení zboží a informací dle čl. 23 nařízení č. 608/2013. Ředitel žalovaného doplnil, že z použité zkratky „UPT (*Unitary Patent*)“ je zřejmé, že označení práva jako ochranné známky namísto evropského patentu představovalo zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení. Z napadeného rozhodnutí ovšem neplyne, z čeho ředitel žalovaného dovodil existenci zkratky „UPT“ daného významu, ani úvaha, proč měl být evropský patent označen zkratkou pro „*unitary patent*“. Z napadeného rozhodnutí (ani obsahu spisu) přitom není zřejmé, zda šlo o nesprávnost toliko *v písemném vyhotovení* oznámení a protokolu a zda žalobkyně byla ústně informována řádně. Soud se s ohledem na výše uvedené ztotožňuje s žalobkyní, že námitka nebyla vypořádána dostatečně.

49. Žalobkyně závěrem namítla, že v protokolu byl uveden chybný odkaz na právní normu nařízení č. 608/2013 zakládající pravomoc zadržet zboží [čl. 2 odst. 1 písm. a)], přičemž tato norma nebyla uvedena ani v napadeném rozhodnutí, ačkoli žalobkyně na tuto vadu poukazovala. Jak bylo výše uvedeno, z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že právem duševního vlastnictví, o jehož porušení měla vzniknout pochybnost, byl evropský patent, nikoli ochranná známka, což ředitel žalovaného upřesnil v návaznosti na námitky žalobkyně. Za situace, kdy konkrétní právo duševního vlastnictví bylo ředitelem žalovaného dostatečně označeno, nezakládá neuvedení správného ustanovení, které definuje práva, jež se rozumí právem duševního vlastnictví ve smyslu nařízení č. 608/2013 [tj. čl. 2 odst. 1 písm. e) nařízení č. 608/2013, v němž je uveden patent stanovený vnitrostátními nebo unijními právními předpisy], pochybnost o pravomoci žalovaného zadržet zboží dle čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení a nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, resp. zadržení zboží. Tato námitka není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

50. Soud s ohledem na výše uvedené napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Vysloveným závazným právním názorem je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
51. V dalším řízení bude na řediteli žalovaného, aby přezkoumatelným způsobem vypořádal námitky žalobkyně a konkretizoval důvody, které vedly celní úřad k podezření z porušení práva duševního vlastnictví. Dle názoru soudu není důvod s ohledem na odlišnost právní úpravy přebírat závěry vyslovené NSS v rozsudku ze dne 31. 10. 2016, č. j. 2 Afs 239/2015-66 (a v navazující judikatuře, včetně žalobkyní zmíněného rozsudku ze dne 21. 3. 2018, č. j. 4 Afs 261/2017-55), které se týkají odvolání proti zajišťovacím příkazům dle § 167 a 168 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, na rozhodnutí o námitkách proti zadržení zboží. Zákon o působnosti celní správy sice ukládá řediteli žalovaného rozhodnout o námitce bez zbytečného odkladu (§ 51 odst. 4 věta první), nicméně oproti § 168 odst. 1 daňového řádu nejde o propadnou procesní lhůtu, která by byla vydáním rozhodnutí o námitce zkonsumována, spojenou s definitivními účinky na

účinnost zadržení zboží. Naopak je na místě postupovat obdobně jako v rozsudku NSS ze dne 12. 2. 2015, č. j. 9 Afs 148/2013-59.

52. Soud vycházel z údajů obsažených ve správním spisu, jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). S ohledem na vyslovený právní názor soud pro nadbytečnost neprovedl důkaz předběžným opatřením a civilní žalobou, které předložila k důkazu osoba zúčastněná na řízení, ani článkem „*Kdo získal Exportní ceny za rok 2016*“, výtisky z webových stránek, brožurou žalobkyně, katalogem spotřebních dílů Hypertherm a katalogem a brožurou Centricut 2017, které označila k důkazu žalobkyně, neboť se pro nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nezabýval posouzením věci samé.
53. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci plně úspěšná, neboť soud napadené rozhodnutí zrušil. Náleží jí proto náhrada nákladů řízení ve výši 19 456 Kč. Tuto částku tvoří náhrada zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč, odměna advokáta za čtyři úkony právní služby (převzetí a přípravu zastoupení a sepsí žaloby, repliky a vyjádření ze dne 17. 3. 2020) dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) po 3 100 Kč za úkon dle § 7 bodu 5 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu. Jelikož zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů žalobkyně též náhrada této daně ve výši 2 856 Kč, kterou je její zástupce povinen odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
54. Třetím výrokem soud rozhodl dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladu řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jí mohly náklady vzniknout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu